

Jesień z Kalnicy

♩ = 110

dzień dzi - siej - szy nie - chcia - ny w bu - tach bez skar - pet cho - dzi
 znik - nął uśmiech po - ran - ny gło - wę o ścia - nę roz - bił wol - nym kro - kiem zać -
 pa - nym od tęs - kno - ty za słoń - cem słod - ką wo - niź dzie - wan - ny al - bo
 kłu ją - cym os - tem błą - dzi je - sień w biesz - cza - dach sło - wa w wierszach prze -
 krę - ca o przymroz - kach już ga - da przed mi - ja - niem na klęczkach

dzień dzisiejszy niechciany
 w butach bez skarpet chodzi
 zniknął uśmiech poranny
 głowę o ścianę rozbił

błądząc krokiem zaćpanym
 od tęsknoty za słońcem
 słodką wonią dziewanny
 albo kłującym ostem

ref. jesień błądzi w Bieszczadach
 słowa w wierszach przekręca
 o przymrozkach już gada
 przed mijaniem na klęczkach

dzień dzisiejszy już zaszedł
 puchacz koniec ogłosił
 ślad uśmiechu też zaszedł
 w drzewach smętność zagości

mgłą konary otuli
 by samotność odgonić
 schować w głębokiej studni
 i zapomnieć co boli

ref.

piwne oczy ma jesień
 na łąkach przysiada
 piwo pije niespiesznie
 szuka przyszłości w gwiazdach

placze czasem po liściach
 ły się w szron zamieniają
 po królewsku go wita
 grając piosnkę ostatnią

ref.